

هسته (کرنل) سیستم عامل لینوکس و عملکرد ماژول ها

فرشید صهبا^۱

احمد تفضلی^۲

فرزانه فرازنده^۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۲/۲۵ تاریخ چاپ: ۱۴۰۰/۰۳/۰۵

چکیده

امروزه که اینترنت نقش به سزایی در تبادل اطلاعات دارد و همه در فکر کسب آخرین اطلاعات می باشند ما نیز باید سعی کنیم از علوم به روز حداکثر استفاده رانماییم. یکی از این علم ها، سیستم عامل Linux است. Linux که در اینجا منظور کرنل لینوکس است، پرستفاده ترین سورس کد اپن سورس نرم افزاری در تاریخ نرم افزارهای کامپیوتری است و هر جایی که فکرش را بکنید حضور دارد؛ در کامپیوتر، سرور، موبایل، تلویزیون، زیردریایی، هواپیما، اتومبیل های خودران و حتی در ایستگاه بین المللی فضایی؛ اما شاید کمتر کسی بداند که کرنل واقعاً چیست و طرز کار آن چگونه است؟ منظور از هسته سیستم عامل چیست و کرنل لینوکس شامل چه مواردی می شود؟ ماژول هسته لینوکس چیست؟ انواع ماژول کدامند؟ و چگونه به هسته وارد میشوند؟ همگی سوال هایی هستند که در این تحقیق مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

کلید واژگان

سیستم عامل، کرنل، لینوکس، ماژول، کرنل لینوکس، هسته

۱- استادیار، گروه مهندسی فناوری اطلاعات، دانشگاه غیاث الدین جمشید کاشانی، آبیگ، ایران. (f_sahba@yahoo.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی فناوری اطلاعات، دانشگاه غیاث الدین جمشید کاشانی، آبیگ، ایران.

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی فناوری اطلاعات، دانشگاه غیاث الدین جمشید کاشانی، آبیگ، ایران.

مقدمه

Red Hat Linux که در ابتدا فقط به منظور ارائه خدمات شبکه به کار می رفت، امروزه توسط شرکت ها، افراد و سازمان های دولتی جهت کاهش هزینه ها، افزایش کارایی انجام کار، مورد استفاده قرار می گیرد. ده ها میلیون نفر در سرتاسر جهان در محل کار و منزل از این سیستم عامل استفاده می کنند لیکس را بهشت برنامه نویسان می نامند و به آن لقب زیباترین دستاوردهمکاری جمعی بشر را داده اند. هر سیستم عاملی دارای هسته یا به زبان دیگر، Kernel است. اگر کرنل وجود نداشته باشد کامپیوترها و البته وسایلی مثل گوشی و تبلت کار نمی کنند. هر کاربری معمولاً از اپلیکیشن و نرم افزارهای زیادی استفاده می کند و همیشه کرنل است که کارهای اساسی و پایه ای را انجام می دهد. در واقع کرنل واسطه ای بین سخت افزار کامپیوتر و نرم افزار است. کرنل با استفاده از نرم افزار راه انداز یا به زبان دیگر Driver، با قطعات سخت افزاری در ارتباط است و به اصطلاح صحبت می کند. در برخی سیستم عامل ها، درایورها بخشی از کرنل هستند و در برخی دیگر درایور به صورت ماژول های کرنل، قابل نصب است.

هسته ی سیستم عامل در مدیریت منابع سخت افزاری نیز مشارکت جدی دارد و مواردی مثل مقدار حافظه ی RAM خالی را مدیریت می کند و زمانی که اپلیکیشن جدیدی می خواهد در حافظه قرار بگیرد، موقعیت صحیح توسط کرنل انتخاب می شود. کرنل میزان استفاده از پردازنده ی اصلی یا CPU را نیز بهینه سازی می کند تا فرآیندهای مختلف در سریع ترین زمان ممکن و به موازات هم قابل اجرا باشد.

کرنل لیکس ماژولار است، به این صورت که عملکردهای اصلی در فایل کرنل هستند، در حالی که درایورهای اختصاری به صورت ماژول های جداگانه در مسیر `lib/modules` ساخته می شوند.

به جای اینکه کرنل بخواهد از همه ماژول های خود استفاده کند، با شناسایی سخت افزار می تواند در استفاده یا لود کردن ماژول های مرتبط تنها بخش های مورد نیاز را به درون حافظه کرنل وارد کند. در این شرایط کرنل همچنان می تواند با دسترسی به هزاران فایل دیگر از طریق ماژول ها یکپارچه باقی بماند. این ویژگی زمانی اهمیت زیادی پیدا می کند که سیستم می تواند وابسته به تغییرات سخت افزاری عکس العمل مناسب و صحیح را نشان دهد.

روش تحقیق

کرنل چیست؟

Kernel هسته ی اصلی سیستم عامل است که منابع سیستم مانند پردازنده، حافظه و ... را به برنامه های دیگر اختصاص می دهد. کرنل را مانند زیرساخت و بنای اصلی ساختمان در نظر بگیرید؛ تمامی وسائل از زیرساخت های ساختمان به منظور استفاده صحیح بهره می برند. به عنوان مثال، برای استفاده از یخچال به مکانی ثابت و پریز برق نیاز داریم. آشپزخانه، پریز برق و سیم کشی ساختمان، جزئی از زیرساخت خانه هستند و منابع مورد نیاز مانند انرژی الکتریکی را در اختیار وسایل مربوطه قرار می دهند.

کرنل مفاهیم انتزاعی را برای برنامه نویسان فراهم می کند که می خواهند اپلیکیشن هایی برای پلتفرم مورد نظر خود توسعه دهند. این مفاهیم انتزاعی شامل ساده سازی انجام کارهای پیچیده است (به عنوان مثالی برای مفاهیم انتزاعی، ذخیره شدن

فایل روی هارد دیسک را در نظر بگیرید؛ برای این کار، نیازی به دانستن جایگاه بلاک‌ها و کلاسترهای اشغال شده در هارد توسط فایل مورد نظر ندارید. ولی می‌دانید فایل مثلاً X روی درایو C ذخیره شده است). کرنل تنها قسمت نرم‌افزاری یک سیستم عامل نیست که دربرگیرنده ی مفاهیم انتزاعی است، بلکه در واقع یکی از مهم‌ترین قسمت‌های آن است. درایورهای سخت‌افزاری بواسطه ی کرنل با دیگر بخش‌ها ارتباط برقرار می‌کنند (یا در واقع صحبت می‌کنند)، بنابراین کرنل نیازی ندارد نحوه صحبت کردن تک‌تک قسمت‌های سخت‌افزارهایی که ساخته می‌شود را یاد بگیرد. این چیزی است که باعث می‌شود یک کرنل، به تنهایی روی بسیاری از برندها و مدل‌های مختلف سخت‌افزاری اجرا شود.

آشنایی با Kernel لینوکس

شاید از نظر علمی درست نباشد که بگوییم لینوکس یک سیستم عامل کامل است! در واقع مفهوم دقیق Linux، هسته‌ای است که اولین بار توسط Linus Torvalds منتشر شده است. تمام موارد دیگر و در واقع آنچه حین کار با توزیعات مختلف لینوکس روی مانیتور مشاهده می‌کنید، توسط پروژه‌های نرم‌افزار و برنامه‌نویسان متعدد تهیه شده است. کرنل لینوکس در سال ۱۹۹۱ منتشر شده و در ابتدا قرار بود نام این پروژه، Freax که ترکیبی از Free و Freak و UNIX است، باشد اما نام Linux توسط یکی از همکاران پیشنهاد شد. در سال ۱۹۹۲ اولین نسخه‌ی لینوکس توسط Torvalds تحت لایسنس حق نشر GNU منتشر شد.

بخش اعظم دستاپ لینوکس محصول GUN Project است که تقریباً یک سیستم عامل دستاپی کامل را شکل داد. به همین علت است که گاهی به این سیستم عامل، گنو لینوکس گفته می‌شود. دستاپ‌های رایگان و متن باز دیگری مثل FreeBSD نیز موجود است که از نظر ظاهری و عملکردی شبیه لینوکس به نظر می‌رسد چرا که در این دستاپ‌ها هم از نرم‌افزارهای GNU استفاده شده است.

با توجه به اینکه هسته‌ی لینوکس تحت لایسنس GNU منتشر شده، بسیاری از کمپانی‌های نرم‌افزاری نیازی به طراحی کرنل مشابه و رقیب نمی‌بینند و به جای این کار در توسعه‌ی هسته‌ی لینوکس مشارکت می‌کنند. البته مایکروسافت و اپل که طراح ویندوز و مک‌اواس هستند، روش متفاوتی را در پیش گرفته و هسته‌ی متفاوتی طراحی کرده‌اند. در حال حاضر کرنل لینوکس یک پروژه‌ی عظیم با میلیون‌ها خط کد است. هزاران توسعه‌دهنده و هزاران کمپانی بزرگ در توسعه‌ی هسته‌ی لینوکس مشارکت دارند و لذا لینوکس یکی از مشهورترین و پرکاربردترین نرم‌افزارهای متن باز در طول تاریخ محسوب می‌شود.

کاربردهای کرنل لینوکس

با وجود اینکه لینوکس یک سیستم عامل دستاپی قدرتمند است، کرنل لینوکس کاربردهای متنوع و متفاوتی دارد. یکی از کاربردهای عمومی، سیستم عامل اندروید برای گوشی‌ها و تبلت‌ها است. در واقع اندروید برخلاف بسیاری از توزیعات محبوب لینوکس، سیستم عامل دستاپی یا مخصوص سرورها و غیره نیست بلکه برای استفاده‌ی عموم افراد طراحی شده است. نسخه‌های خاص و ساده‌تر اندروید برای استفاده در وسایل پوشیدنی مثل ساعت هوشمند نیز در حقیقت مبتنی بر هسته‌ی لینوکس عمل می‌کند.

کاربرد دیگر هسته‌ی لینوکس در ابرکامپیوترها است. در واقع اغلب ابرکامپیوترها و درصد زیادی از سرورها که در فضای اینترنت با آنها سروکار داریم، از کرنل لینوکس بهره می‌برند و نه Windows مایکروسافت یا macOS اپل. کامپیوترهای بسیار کوچک و بوردهای توسعه‌ی محبوب زیادی از کرنل لینوکس بهره می‌برد. Raspberry Pi یکی از این موارد است که اندازه‌ای در حد یک کارت اعتباری دارد. قیمت رزبری پای فقط ۳۵ دلار است در حالی که می‌توان روی آن یک توزیع سبک و ساده‌ی لینوکس را نصب و اجرا کرد. با وجود هزاران نرم‌افزار و پروژه‌ی متن باز، طبعاً توسعه‌ی نرم‌افزارهای جدید و خاص، نسبتاً ساده است.

آشنایی با وظایف Linux Kernel

حال می‌خواهیم بدانیم کرنل لینوکس چه مسئولیت‌هایی دارد؛ به عبارت دیگر، چه مفاهیم انتزاعی را باید از کرنل هر سیستم‌عاملی توقع داشته باشیم تا برایمان فراهم کند که در ادامه با برخی از مهم‌ترین آن‌ها آشنا خواهید شد:

ذخیره‌سازی داده

- حافظه با دسترسی تصادفی (RAM) به منظور خواندن و نوشتن متغیرها و داده‌ها در حافظه
- حافظه دائمی به منظور خواندن و نوشتن فایل‌ها روی ابزارهای ذخیره‌سازی دائمی مثل هارددیسک
- فایل سیستم مجازی

دسترسی به شبکه به منظور ارسال و دریافت داده‌ها روی یک شبکه کامپیوتری

- Physical Media Agnostic (اترنت، وایرلس، LTE، دایل آپ) که به روشی گفته می‌شود که هیچ پیش‌فرضی از ساختار شبکه از قبل وجود ندارد و باعث انعطاف‌پذیری بیشتر در شبکه‌های نامنظم می‌شود. کاربرد آن هم در مسائل نرم‌افزاری و هم در سخت‌افزاری است. به عنوان مثال، سیستم‌عامل‌ها و ابزارهای مختلف مانند گوشی همراه، تبلت و لپ‌تاپ از طریق پروتکل وای-فای قابلیت اتصال به یکدیگر را دارند.

- Partially Protocol Agnostic

زمان‌بندی کارها

- اشتراک‌گذاری زمانی پردازنده
- لود بالانسینگ و اولویت‌بندی کارها

پروتکل ابزارها (USB, FireWire, Serial, Parallel)

- فلش یواس‌بی
- وب‌کم
- ماوس و کیبورد

امنیت

- صدور پرمیشن برای کاربران و گروه‌های کاربری
- صدور پرمیشن به منابع

کرنل لینوکس با فراهم کردن سرویس های ذکر شده به صورت انواع مختلف فراخوان های سیستمی، توسعه برنامه ها را آسان تر می کند. بیایید به برخی از روش هایی که باعث ساده سازی توسعه و تولید بیشتر می شود نگاهی بیاندازیم.

ذخیره سازی اطلاعات

دو روش برای ذخیره سازی اطلاعات وجود دارد که عبارتند از ذخیره سازی موقت و ذخیره سازی دائمی. ذخیره سازی موقتی به همان RAM داره دارد؛ هر چیزی که داخل رم شده، لازم نیست به طور دائمی ذخیره شود. یک نمونه برای درک بهتر این موضوع وقتی است که مشغول گشت و گذار در اینترنت هستید؛ شما قصد ندارید هر صفحه ای که مشاهده می نمایید به طور دائم در کامپیوترتان ذخیره شود.

کرنل لینوکس به طور شفاف و صرف نظر از سخت افزار استفاده شده، امکان خواندن و نوشتن اطلاعات روی رم را فراهم می کند. اهمیتی ندارد که لینوکس تان را روی پردازنده قدیمی اینتل 386 اجرا کنید یا جدیدترین مدل بر پایه ARM روی تلفن های همراه اندرویدی؛ در عین حال اصلاً نیازی نیست تا از قابلیت سازگاری اطمینان حاصل کنید و دست به تغییر کد بزنید.

به خاطر داشته باشید که کرنل لینوکس قسمتی است که به منظور پشتیبانی از سخت افزارهای مختلف تغییر می کند و تغییرات کرنل است که امکان استفاده از اینترفیسی عمومی را با وجود عدم استفاده از سخت افزارهای یکپارچه فراهم می کند.

به علاوه، کرنل تمامی پروسه ها را در حافظه مخصوص به خودش نگاه داری می کند بدین معنی که خود پروسه ها نیازی به دانستن این که چه بخشی از حافظه در اختیار آنها است ندارند چرا که تمام حافظه ای که برایشان قابل رویت است به آنها تعلق دارد. در واقع، این روش در تقسیم بندی حافظه، امنیت را بدون نیاز به دخالت توسعه دهندگان افزایش می دهد.

ذخیره سازی دائمی هم ذخیره بر روی هارد درایو یا حافظه فلش است. به طور مشابه، در حافظه های دائمی کرنل تفاوت در برقراری ارتباط با M.2, USB, SCSI, PATA, SATA و پروتکل های دیگر ذخیره سازی را پنهان می کند و به یک برنامه واحد اجازه می دهد تا به نوشتن و خواندن فایل ها روی هر واسطی و با استفاده از هر پروتکل و فایل سیستم شناخته شده ای بدون هیچ تغییری در برنامه پردازد و این قابلیت کرنل قدرت بی نظیری را هم در اختیار توسعه دهنده و هم کاربر قرار می دهد. این قضیه همچنین قابلیت استفاده ی مجدد از کدها و بهره وری توسعه دهنده را افزایش می دهد چرا که نیازی به کدهای مخصوص برای پیکربندی های مختلف نخواهد بود.

دسترسی به شبکه

وقتی صحبت از شبکه به میان می آید، قضیه کمی متفاوت می شود چرا که هر پروتکل، قالب بندی مخصوص به خود را دارا است؛ بنابراین نیاز به کدنویسی مخصوص برای پشتیبانی هر کدام از پروتکل های شبکه حس می شود (خوشبختانه فقط پروتکل های IPv4 و IPv6 به صورت عمومی استفاده می شوند که در غیر این صورت، کار برای توسعه دهندگان کرنل لینوکس بسیار دشوار می شد). البته بسیاری از پروتکل های دیگر مانند IPX, DECnet و AppleTalk در لینوکس ساپورت می شوند ولی استفاده و پشتیبانی از این ها در اپلیکیشن های جدید فایده چندان ندارد.

مجدد پردازیم به IPv4 و IPv6. این دو، ساختار آدرس‌دهی بسیار متفاوتی با یکدیگر دارند ولی این قضیه به همان میزان که باعث دردسر می‌شود، سودمند نیز می‌باشد. پروتکل مورد نیاز - برای تشخیص توسط کرنل - به سادگی با توجه به آدرس IP مشخص می‌شود. به علاوه، کرنل پشتیبانی از TCP، UDP، SCTP و ICMP را فراهم می‌کند که هر کدام از طریق فراخوان‌های سیستمی قابل استفاده خواهند بود. مهم نیست که سیستم شما توسط پروتکل Ethernet به شبکه متصل شده یا LTE یا Dialup؛ فراخوان‌های سیستمی همچنان یکسان خواهند بود.

تصور کنید بسته به این که از وای‌فای استفاده می‌نمایید یا اترنت، به نسخه‌های مختلفی از کروم یا فایرفاکس نیاز داشتید؛ که پیاده‌سازی این روش برای توسعه‌دهندگان کاری طاقت‌فرسا می‌بود؛ اما این قابلیت کرنل لینوکس نیز مفهوم بسیار قدرتمندی است و انعطاف‌پذیری قابل توجهی را فراهم می‌کند که باعث افزایش بهره‌وری توسعه‌دهندگان و راحتی کاربران می‌شود.

زمان‌بندی کارها

زمان‌بندی تسک‌های مختلف موضوع بسیار پیچیده و مهمی در لینوکس است؛ بنابراین به مباحث الگوریتم‌های زمان‌بندی کاری نداریم و تنها به مسئولیت‌ها و وظایف کرنل می‌پردازیم و این که کرنل چگونه نوبت هر پروسه را برای استفاده از پردازنده مشخص می‌کند حتی اگر صدها پروسه مختلف در آن واحد وجود داشته باشند. پیش از پیدایش پردازنده‌های چند هسته‌ای، کامپیوترها در حقیقت می‌توانستند تنها یک تسک (وظیفه یا کار) را در لحظه‌ای خاص انجام دهند. هر یک از پروسه‌ها، سهم زمانی یکسانی را برای این که به ترتیب مورد پردازش قرار بگیرند در اختیار داشتند ولی این کار آن‌قدر سریع انجام می‌شد که باعث ایجاد تصور غلطی درباره‌ی اجرای هم‌زمان پروسه‌ها صورت گرفته بود.

تا قبل از پردازنده‌های چند هسته‌ای، تولیدکنندگان کامپیوترها برای اجرای بیش از یک فرایند در لحظه، باید بیش از یک پردازنده را در مادربرد تعبیه می‌کردند. این کار هنوز هم انجام می‌شود ولی با پردازنده‌های چند هسته‌ای و با استفاده از مفهومی تحت عنوان Hyperthreading که باعث اجرای دو فرایند به صورت هم‌زمان بر روی یک هسته در برخی مدل‌های پردازنده‌های اینتل می‌شود (این ویژگی باعث می‌شود سیستم‌ها بتوانند در آن واحد بیش از صدها Thread را هَندل کنند).

هر پروسه نیاز به زمانی برای استفاده از پردازنده دارد و کرنل چیزی است که اطمینان حاصل می‌کند هر کدام از پروسه‌ها طبق زمان‌بندی به نوبت خود خواهند رسید. گذشته از این، برخی پروسه‌ها نیاز به تأخیر دارند که ممکن است به علت انتظار برای انجام عملیات I/O و یا هر چیز دیگری باشد. حال، به جای اشغال پردازنده در هنگام انتظار، فرایند دیگری می‌تواند نوبت را گرفته و اجرا شود و فرایند اصلی بعد از گذراندن زمان مورد نیاز می‌تواند برای اجرا بازگردانده شود؛ در نتیجه، این کار باعث افزایش کارایی کلی سیستم می‌شود.

در مجموع، زمان‌بندی کارها بدان معنی است که توسعه‌دهنده نیازی به نگرانی درباره‌ی اجرای فرایندهای دیگر روی کامپیوتر ندارد و فقط باید نگران اجرای بدون نقص برنامه خود باشد.

تعداد مفاهیم انتزاعی مرتبط با کرنل لینوکس فوق‌العاده زیاد هستند و امکان پوشش دادن تمامی این مفاهیم در این مقاله وجود نداشت؛ به هر حال امیدواریم که دیدی کلی نسبت به نحوه عملکرد کرنل لینوکس پیدا کرده باشید. همچنین اگر علاقمند به شروع یادگیری لینوکس و سیستم‌عامل گنو/لینوکس هستید، می‌توانید به دوره آموزش لینوکس در سکان آکادمی مراجعه نمایید.

آشنایی با نسخه های مختلف لینوکس

Turbolinux

این نسخه برای شرکتها خوب است و نمی‌تواند برای دوستان خانه نشین این دیار خوب باشد. این نسخه برنامه‌های اضافی نیز دارد که کار مدیریت سیستم‌ها را در شرکت‌های بزرگ کنترل می‌کند. نمونه‌های زیادی مانند این نسخه وجود دارد ولی این نسخه بهترین آنها محسوب می‌شود.

Slackware Linux

این نسخه اولین نسخه‌ای بود که توزیع شد و نصب آن بسیار مشکل است. برخی از کاربران حرفه‌ای این نسخه استفاده می‌کنند. این نسخه کمترین طرفدار را دارد و یادگیری آن نیز مشکل است؛ اما ویژگی‌های خاص خودش را دارد. از جمله پایداری و کیفیت بالای آن را می‌توان نام برد.

Lycoris

این نسخه از جمله کامل‌ترین نسخه‌های موجود در بازار است. نصب آن آسان بوده و در بیشتر کامپیوترهای خانگی کار می‌کند برنامه‌های بسیاری ضمیمه این نسخه از لینوکس هست.

Caldera OpenLinux

این نسخه توسط شرکت caldera توزیع می‌شود. البته این نسخه هم دانلود می‌شود و هم قابل خریداری است. این شرکت نسخه‌های دیگری هم توزیع کرده ولی نسخه مذکور بهتر از بقیه است.

Red Hat

این نسخه یکی از معروف‌ترین نسخه‌های لینوکس است؛ و آخرین نسخه آن ۹ می‌باشد. از این سیستم‌شرکتهای بزرگ سخت‌افزاری نظیر IBM، Dell پشتیبانی می‌کند؛ و به همین خاطر معروف شده است.

Hewlett-Packard

این نسخه در سایت redhat.com به صورت رایگان توزیع می‌شود.

Linux-Mandarke

این نسخه جزء آسان‌ترین نسخه‌های توزیع شده است و می‌تواند بهترین نسخه برای کاربران مبتدی می‌باشد. بیشتر کاربران از این نسخه استفاده می‌کنند. این نسخه در اینترنت به صورت رایگان موجود می‌باشد. البته linux نسخه‌های زیادی دارد که فقط تعدادی از آنها معرفی شدند.

ماژول هسته لینوکس

ماژول، قطعه‌ی نرم‌افزاری در بخشی جدا از Core هسته هستند که هنگام فراخوانی شدن، پیوند و فعال می‌شوند و یکسری عملیات تعریف شده‌ای رو انجام می‌دهند.

ماژولها تکه کدهایی هستند که در حین اجرای هسته لینوکس می توانند وارد آن شده و یا از آن خارج شوند. این تکه کدها عملکرد هسته را بدون نیاز به راه اندازی دوباره کامپیوتر توسعه می دهند.

به عنوان مثال یک نوع از ماژولها device driver ها هستند که به هسته امکان استفاده از قابلیت سخت افزار ها را می دهند.

اگر ماژول ها وجود نداشتند، برای هر قابلیتی که می خواستیم به هسته اضافه کنیم یا از آن کم کنیم، می بایستی یک بار هسته را کامپایل می کردیم و برای استفاده از آن قابلیت یا حذف آن یک بار سیستم را از نو راه اندازی می کردیم.

این ماژول می توانند سرویس، filesystem، پروتکل شبکه، تعدادی System call و یا درایور یک سخت افزار باشند؛ که در هر صورت ماژول نام دارند.

ماژول ها در لینوکس به دو گروه تقسیم میشوند:

Kernel module

(یا LKM) Loadable kernel module

Kernel module: که با قرار دادن سورس ماژول در داخل پوشه های سورس Kernel، همراه با Kernel کامپایل میشود.

Loadable Kernel module: که با load کردن ماژول کامپایل شده در داخل سیستم در حال اجرا فعال میشود.

ماژول های گروه Loadable Kernel module (یا LKM) قطعه نرم افزاری هستند که می توانند در حین up بودن سیستم (بدون نیاز به reboot کردن)، Load و Unload شوند و یکسری عملیات تعریف شده ای را انجام بدهند.

برای درک بهتر این گروه از ماژول ها (LKM) میشه drive ها رو نام برد که موقع نصب فلش دیسک به سیستم، Load میشوند و موقع جداسازی فلش دیسک از سیستم، Unload میشوند؛ که البته میتوان ماژول های نوع LKM ای رو در boot سیستم هم قرار داد.

نکته اینکه این ماژول های LKM جزوی از kernel-space هستند و مستقیماً با base Kernel در تعامل هستند؛ و در زمان Load شدن ماژول، به قسمتی از وجود Kernel تبدیل میشوند.

همچنین بد نیست بدانید که از آغاز بوجود آمدن هسته لینوکس کلاً چیزی بنام ماژول وجود نداشت و از نسخه ۱ به بعد این امکان فراهم شد.

نکته: چون ماژول ها در kernel-space توسعه داده میشوند، قادرند در انواع دیوایس های PC، mobile و embedded ها هم استفاده شوند.

همونطور که گفته شد برای استفاده از ماژول دو راه وجود دارد: یکی قرار دادن سورس ماژول در داخل پوشه های سورس Kernel و دومی Load کردن ماژول کامپایل شده در داخل سیستم در حال اجرا.

راه اولی به چندین دلیل پیشنهاد نمیشود:

در هر بار توسعه مجدد یا رفع باگ ماژول، باید کل Kernel رو مجدداً کامپایل و نصب کنید.

تشخیصی خطا های منابع dependence شده بسیار مشکل هست.

کوچکترین باگی در ماژول باعث متوقف شدن boot موقع startup سیستم میشود؛ و باگ به سختی trace میشود. از سرعت پایبندی برخوردار هست.

امکان ارسال پارامتر به ماژول وجود ندارد (باید reboot کنید و داستان...).

ماژول همیشه بی جهت و بدون استفاده Load میشود و باعث اشغال حافظه مجازی میشود.

در صورتی که راه دومی (یعنی ماژول نوع LKM) هیچ یک از این معایب رو ندارد و مزایای بیشتری هم دارد.

(البته شاید به دلایلی مجبور باشید از راه اول استفاده کنید که اون بحثش جداست)

موارد استفاده ماژول های LKM

ماژول های LKM در موارد بسیار زیادی مورد استفاده قرار می گیرند از جمله:

دراپور سخت افزار: که واسط ارتباطات بین یک دستگاه (قطعه) خاص با سیستم عامل میشوند تا بتوانند با هم تعامل برقرار کنند. مثل کارت گرافیک، قفل های سخت افزاری، فلش دیسک و...

دراپور filesystem: که مفسر نوع filesystem محتویات هارد دیسک (یا هر حافظه دیگه ای) هست. مثل FAT32 NTFS Ext4 SWAP و...

System calls: که شامل پیامها و دستورات built-in در Kernel هستند و برنامه های user-space (مثل gimp firefox openoffice و...) از اونها برای دریافت سرویس، callback و اطلاعات استفاده می کنند. مثل shutdown,readfile و...

دراپور پروتکل شبکه: که مفسر و transformer اطلاعات رد و بدل شده در یک پروتکل هستند. اونها اطلاعات رو توسط stream ها در بین لایه های هسته جابه جا و تفسیر می کنند. مثل http,telnet,ssh,ftp و...
دراپور پورت TTY: که واسط و تقویت کننده دستگاه هایی با رابط نوع ترمینال هستند (تصاویر). مثل بیسیم، فیش های هدفون، شارژر، ماشین های اداری، صنعتی...

و برنامه های کاربردی خاص که نیازمند توسعه در kernel-space هستند.

ماژول ها چگونه به هسته وارد می شوند؟

شما می توانید با اجرای دستور lsmod ماژول هایی که هم اکنون در هسته وارد شده اند را ببینید و از اطلاعات آنها باخبر شوید. این دستور اطلاعات خود را از فایل /proc/modules دریافت می کند.

هنگامی که هسته، به امکان و عملکردی نیاز دارد که هم اکنون در آن نیست، یکی از daemon های آن به نام kmod دستور modprobe را اجرا می کند تا ماژول مربوطه که آن عملکرد را دارد وارد هسته شود. هنگامی که modprobe اجرا می شود به آن یک رشته کاراکتر به دو صورت زیر داده میشود:

(۱) نام ماژول مانند softdog یا ppp

(۲) یک مشخصه کلی مانند char-major-10-30

اگر حالت اول به modprobe داده شود، این دستور به دنبال فایل به نام softdog.ko یا ppp.ko با روشی که در ادامه می آید می گردد.

ولی اگر حالت دوم به `modprobe` داده شود، این دستور ابتدا به دنبال رشته کاراکتر در فایل `etc/modprobe.conf` می گردد و اگر توانست `alias` یا مستعاری مانند:

`char-major-10-30 softdog` پیدا کند، متوجه می شود که این نام کلی که در اینجا `char-major-10-30 softdog` است به ماژول `softdog` اشاره می کند که فایل ماژول آن `softdog.ko` می باشد

در مرحله بعد `modprobe` فایل `lib/modules/version/modules.dep` را باز کرده و به دنبال ماژول هایی می گردد که باید قبل از ماژول مورد نظر به هسته وارد شوند. این فایل به وسیله دستور `depmod -a` ایجاد می شود و حاوی وابستگی بین ماژول هاست.

به عنوان مثال اگر به دنبال ماژول `msdos.ko` در این فایل بگردید خواهید دید که به ماژول دیگری به نام `fat.ko` وابسته است یعنی برای اینکه `msdos.ko` وارد هسته شود حتما باید قبل از آن `fat.ko` وارد شده باشد.

این مساله برای `fat.ko` نیز تکرار شده تا به مرحله ای برسیم که دیگر وابستگی موجود نباشد.

در نهایت `modprobe` دستور `insmod` را به کار می برد تا ابتدا وابستگی ها را به هسته وارد کرده و در نهایت ماژول مورد نظر ما به هسته وارد می شود.

پس `modprobe` وظیفه پیدا کردن ماژول، تعیین وابستگیهای آن و وارد کردن آن به هسته به وسیله صدا کردن `insmod` را دارد در حالی که `insmod` فقط وظیفه وارد کردن آن ماژول به هسته را دارد.

به عنوان مثال اگر بخواهیم به صورت دستی `msdos.ko` را وارد هسته کنیم به صورت زیر عمل می کنیم:

```
insmod /lib/modules/2.6.11/kernel/fs/fat/fat.ko #
```

معادل دو دستور بالا با `modprobe` به صورت زیر است:

```
insmod /lib/modules/2.6.11/kernel/fs/fat/msdos.ko #
```

مطلب قابل ذکر این است که `insmod` مسیر کامل تا فایل ماژول را می خواهد در حالی که `modprobe` فقط نام ماژول را می گیرد.

```
modprobe msdos #
```

قبل از شروع

قبل از اینکه وارد کد و کدزنی شویم چند نکته مهم را بررسی می کنیم:

۱-`modversioning`:

یک ماژول که برای یک هسته خاص کامپایل شده است بر روی هسته دیگر `load` نخواهد شد مگر اینکه شما `CONFIG_MODVERSIONS` را در هسته فعال کنید. در قسمت های بعد بیشتر به این مقوله خواهیم پرداخت.

۲- ماژولها نمی توانند چیزی به غیر از خطاها و هشدارها را بر روی صفحه نمایش نشان دهند. آنها برای نشان دادن اطلاعات خود، آنها را در `log` فایلها می نویسند

۳- مورد سوم که کاملا مورد قبول بنده نمی باشد این است که نویسنده می گوید:

اغلب توزیع کنندگان لینوکس کد منبع هسته را که مورد Patch نیز قرار گرفته به طرز غیر استاندارد توزیع می کنند که ممکن است باعث ایجاد مشکلاتی شود.

یکی از شایع ترین این مشکلات فایل های ناقص Header برای هسته لینوکس هستند. شما برای ماژول نویسی نیاز دارید که فایل های Header زیادی را در کدهای خود ضمیمه کنید و فایل های ناقص اغلب فایل هایی هستند که برای ماژول نویسی به کار می روند. "نویسنده پیشنهاد می کند که برای جلوگیری از این مشکل هسته را برای خود کامپایل کنید."

یک مثال – ساده ترین ماژول

برای شروع از مثال سنتی Hello World! شروع می کنیم. فایلی به نام hello-1.c باز کرده و کد C زیر را در آن بنویسید:

کد:

```
/* include <linux/module.h> /*needed by all modules#
/* include <linux/kernel.h> /*needed for Macros like KERN_INFO#
this function is called as initialization for all modules, if this function returns non- */
/*zero means init_module failed and this module can't be loaded
};int init_module(void) { printk(KERN_INFO "Hello World1.\n"); return 0
/* it is called when module is terminated and unloaded */
};("void cleanup_module(void) { printk(KERN_INFO "Goodbye World1.\n
```

هر ماژول هسته ای حداقل بایستی ۲ تابع داشته باشد.

اولی تابع شروع که `init_module()` نامیده می شود و هنگام `load` شدن ماژول در هسته صدا زده می شود و دیگری تابع پایان که `cleanup_module()` نامیده می شود و هنگام `unload` شدن ماژول از هسته صدا زده می شود. در قسمت های بعد به این موضوع می پردازیم که بعد از هسته ۲,۳,۱۳ شما می توانید هر نام دیگری برای این دو تابع قرار دهید.

با این حال خیلی از افراد هنوز از این استاندارد قدیمی استفاده می کنند. دو فایل `Header` در این کد ضمیمه شده اند. یکی `linux/module.h` می باشد که برای هر ماژولی مورد نیاز است و تعریف خیلی از توابع را در خود دارد و دیگری `linux/kernel.h` می باشد که حاوی تعدادی ماکرو می باشد مانند `KERN_INFO`.

مختصری درباره `printk`

بر خلاف آن چیزی که ممکن است درباره `printk` تصور کنید این تابع چیزی در صفحه نمایش چاپ نمی کند و برای کار با کاربر نیست. این تابع برای مکانیزم `log` هسته به کار می رود. هر `printk` با یک اولویت می آید که در این مثال ماکروی `KERN_INFO` برای این منظور به کار رفته است. تعداد ۸ اولویت وجود دارند که به صورت ماکرو در فایل

linux/kernel.h تعریف شده اند. اگر شما این اولویت را تعیین نکنید به طور پیش فرض DEFAULT_MESSAGE_LOGLEVEL به آن تخصیص می یابد.

اگر این اولویت کمتر از اولویت int console_loglevel (که در linux/kernel.h تعریف شده) باشد، message در دستور printk() بر روی صفحه ظاهر می شود. اگر syslogd و یا klogd در سیستم در حال اجرا باشند این message در فایل /var/log/messages نوشته می شود.

کامپایل ماژول های هسته

ماژول های هسته کمی متفاوت نسبت به برنامه های معمولی کامپایل می شوند. برای اینکه بتوانید یک ماژول هسته را به درستی کامپایل کنید، نیاز به تنظیمات بسیار زیادی دارید. با پیچیده تر شدن ماژول ها این تنظیمات پیچیده تر می شوند. خوشبختانه مکانیزمی به نام kbuild وجود دارد که تمام این تنظیمات را انجام می دهد. برای آگاهی بیشتر از این مکانیزم به فایل های مستند هسته که در آدرس linux/Documentation/kbuild/modules.txt کد منبع هسته موجود است مراجعه کنید. برای اینکه بتوانیم از مکانیزم kbuild استفاده کنیم، بایستی Makefile ای با استاندارد آن بنویسیم. برای این کار یک فایل به نام:

Makefile باز کرده و دستورات زیر را در آن بنویسید

```
obj-m += hello-1.oall: make -C /lib/modules/$(shell uname -r)/build M=$(PWD)
modulesclean: make -C
lib/modules/$(shell uname -r)/build M=$(PWD) clean/
```

حال با اجرای دستور make ماژول خود را کامپایل کنید. در هسته ۲٫۶ به بعد از پسوند ko برای نامیدن ماژول های هسته استفاده شده است که به راحتی قابل تمییز از O که پسوند فایل های object است می باشد.

برای بدست آوردن اطلاعاتی از ماژول خود دستور زیر را اجرا کنید:

```
modinfo hello-1.ko #
```

برای وارد کردن ماژول خود در هسته از دستور زیر استفاده کنید:

```
insmod./hello-1.ko #
```

اگر بعد از اجرای این دستور فایل /var/log/messages را باز کرده و به انتهای آن بروید، خواهید دید که ماژول hello-1 در هسته load شده است. با دستور lsmod نیز ماژول load شده را خواهید دید. برای unload یا خارج کردن ماژول خود از هسته از دستور rmmod به صورت زیر استفاده کنید:

```
rmmod hello-1 #
```

دوباره اگر فایل /var/log/messages را باز کنید و به انتهای آن بروید خواهید دید که ماژول hello-1 از هسته خارج شده است.

نتیجه گیری

در این مقاله کرنل سیستم عامل لیوکس و عملکرد ماژول ها را بررسی کردیم. یکی از بهترین سیستم عامل های که میتوان از آن به عنوان جایگزین ویندوز و یا مکینتاش استفاده نمود Linux است. سیستم عامل لینوکس به شما این قابلیت

را میدهد که هر چه بخواهید با آن انجام دهید چرا که کاملاً Open Source بوده و دست شما را در ویرایش کد ها باز گذاشته است. لینوکس دارای Distribution های فراوانی میباشد که هر کدام از آنها به هدف مشخصی ساخته شده اند. سیستم عامل Linux یک سیستم عامل OpenSource (متن باز و رایگان) می باشد که در کنار ابزارهایی که که GNU برای آن تولید کرده است تبدیل به یک سیستم عامل کامل می گردد به همین دلیل معمولاً GNU/Linux نامیده می شود. از نظر فنی سیستم عامل لینوکس را می توان نمونه متن باز سیستم عامل یونیکس نامید که بسیاری از ویژگی های مثبت این سیستم عامل را نیز به ارث برده است.

کرنل بخش اصلی و مرکزی سیستم عامل لینوکس (هر سیستم عاملی) است که پردازنده، RAM و دستگاه های جانبی را مدیریت می کند. Kernel پایین ترین سطح یک سیستم عامل است.

هسته لینوکس یک هسته سیستم عامل است که با کمک توسعه دهندگان در سراسر جهان پیشرفت داده شد است هسته لینوکس، آزاد و متن باز یکپارچه، ماژولار (modular) و شبه یونیکس و بسیار قابل تنظیم است. هسته لینوکس بر روی طیف گسترده ای از سیستم های محاسباتی، مانند سیستم های توکار، دستگاه های تلفن همراه (از جمله استفاده از آن در سیستم عامل اندروید)، رایانه های شخصی، سرورها، حافظه های اصلی و ابر رایانه ها مستقر شده است.

چه می شود اگر ویندوز درایورهای موجود را از قبل نصب کرده باشد و شما فقط نیاز باشد درایورهای مورد نیاز خود را فعال کنید؟ این در واقع همان کاری است که ماژول های هسته برای لینوکس انجام می دهند. ماژول های هسته که به عنوان یک ماژول هسته قابل بارگذاری (LKM) نیز شناخته می شوند، برای حفظ عملکرد هسته با تمام سخت افزارهای شما بدون مصرف تمام حافظه موجود شما در دسترس هستند.

ماژول به طور معمول برای مواردی مانند دستگاه ها، سیستم فایل ها و درخواست های سیستم را به هسته اصلی می افزاید. LKM ها دارای پسوند ko هستند و به طور معمول در دایرکتوری lib / modules / ذخیره می شوند. به دلیل ماهیت مدولار آنها به راحتی می توانید هسته خود را با تنظیم ماژول ها برای بارگذاری، یا بارگیری نکردن، هنگام راه اندازی با دستور menuconfig یا با ویرایش پرونده boot / config / خود تنظیم کنید، یا می توانید ماژول های موجود در بوت را با modprobe لود و آنلود کنید.

منابع

گلین مودی: برنامه یاعی: جنبش لینوکس و بازمتن، انتشارات پرسوس، شابک ۳-۹۹۵۲۰-۷۱۳-۰ جیددا آر (۲۰۰۴)

<http://linuxreview.org.../>

Remo Suppi Boldrito, "The GNU/Linux Operating System", 2009... .

Linus Torvalds, "Linux: a Portable Operating Thesis...

UNIVERSITY OF HELSINKI Department of Computer Science, 1997... .

Ellen Siever, " Linux in a Nutshell, 6th Edition... , "

DevynCJohns _ "Linux Kernel", 2014... .

Brian Hackett, "TYPE SAFETY I THE LINUX KERNEL" PHD Thesis...

Documentation" _ Master thesis: Comenius University, 2006... _

Clustering", Master thesis P O LYTECHNIC UNIVERSITY OF VALENCIA Faculty...

Mehedi Al Mamun, " OPERATING SYSTEM:S SECURITY: LINUX", A...

Brian Hackett, " TYPE SAFETY IN THE LINUX KERNEL" PHD...

Bitzer, "Commercial _ open source software: The role of..."

Machtelt Garrels, " Introduction to Linux" A Hands On Guide... ,

The kernel of the Linux operating system and the performance of the modules

Farshid Sahba 1

Ahmad Tafazzoli 2

Farzaneh Farazandeh 3

Date of Receipt: 2021/05/15 Date of Issue: 2021/05/26

Abstract

Today, when the Internet plays an important role in the exchange of information and everyone is thinking about getting the latest information, we should also try to make the most of up-to-date science. One of these sciences is the Linux operating system. Linux, which here refers to the Linux kernel, is the most widely used software open source software in the history of computer software and is present wherever you can think of; On computers, servers, cell phones, televisions, submarines, airplanes, self-driving cars, and even on the International Space Station. But perhaps few people know what a kernel really is and how it works? What is meant by operating system kernel and what does the Linux kernel include? What is a Linux kernel module? What are the types of modules? And how do they get to the core? These are all questions that will be addressed in this study.

Keywords

Operating system, kernel, Linux, module, Linux kernel, kernel

1. Assistant Professor, Department of Information Technology Engineering, Ghiasuddin Jamshid Kashani University, Abyek, Iran.
2. Master student, Department of Information Technology Engineering, Ghiasuddin Jamshid Kashani University, Abyek, Iran.
3. Master student, Department of Information Technology Engineering, Ghiasuddin Jamshid Kashani University, Abyek, Iran.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی